

Hulp gevraagd en gevonden!

Druk, druk, druk... Soms zou je willen dat iemand je af en toe een paar karweitjes uit handen neemt. Marina, Brenda en Erika maken je, alledrie op hun eigen manier én alledrie even enthousiast, het leven een stuk makkelijker.

Marina (46) is thuisoppas

's avonds, 11 maanden lang, zat ik weer op de schoolbanken. Mijn man vond het eerst een beetje raar, maar geleidelijk aan wende ook hij aan het idee. Makkelijk was het niet. Ik moest letterlijk weer leren. Maar ik beet op mijn tanden en hield vol."

"Alsof ieder kind mijn eigen kind is"

"Op het einde van het schooljaar kwam er een aanvraag voor een langdurige opdracht als thuisoppas bij een ziek kind. Ik was meteen dolenthousiast. Zeven maanden lang heb ik gezorgd voor een baby en zijn zusje. Een nieuwe wereld ging

kinderen zijn. Ik heb een auto vol knutselgerei, spelletjes, boeken. De hele dag zijn we in de weer. Alles draait om het kind bij wie ik die dag ben. Natuurlijk zijn de ouders eerst een beetje afwachtend - ze halen tenslotte een vreemde in huis - maar ik probeer hen op hun gemak te stellen door meteen contact te zoeken met het kind. Ik praat, begin te spelen... Dat mist nooit z'n effect. Ik probeer rust uit te stralen en het kind een onvergetelijke dag te bezorgen, ook al is het ziek. Knippen, kleuren, plakken, boetsen, schilderen, lezen... ik doe het allemaal met veel plezier. Als ik zie dat het

"Een kusje hier een knuffeltje daar"

"Voor mijn job moet je heel flexibel zijn. Vaak weet ik niet waar ik de volgende dag heen ga. Soms moet ik al om 7 uur beginnen om pas negen uur later te stoppen, maar het wordt me nooit te veel. Kinderen zijn zo eerlijk en spontaan. En zo dankbaar. Ook als ze te ziek zijn om te spelen, probeer ik er helemaal voor hen te zijn, hen de aandacht te geven die ze op dat moment nodig hebben. Een kusje hier, een knuffeltje daar. Ik kan me geen leukere job voorstellen."

Marina's gouden tips

Haalt u een thuisoppas voor zieke kinderen in huis, voel u dan niet schuldig en heb vertrouwen. Een thuisoppas is het gewend om met moeilijke situaties om te gaan en kinderen op hun gemak te stellen. Toch een beetje ongerust? Bel dan eens om te vragen hoe het gaat, dat mag gerust verschillende keren per dag.

• Zeker als een kind nog heel klein is en het zelf nog niet kan zeggen, is het leuk als u een briefje achterlaat of vertelt wat het kind zoal leuk vindt of net niet, waarvoor het bang is of hoe het op

bepaalde situaties reageert. Dan kan de oppas daar beter op inspelen. Vergeet ook zijn lievelingsknuffel niet!

• Geen oppas voor uw zieke kind nodig omdat u zelf thuisblijft? Bezorg uw kind dan zelf een onvergetelijke dag. De meeste kinderen liggen niet de hele tijd in bed als ze ziek zijn, dus ze kunnen nog van alles ondernemen. Knutsel of teken iets voor papa die 's avonds thuiskomt of voor broers en zussen die wel naar school zijn. Of lees samen boekjes. Zo wordt ziek zijn bijna een feest!

Ook op zoek naar 'n thuisoppas?

Is uw kind ziek en moet u echt naar uw werk? Verschillende ziekenfondsen bieden een service 'Thuisoppas voor zieke kinderen' aan. Uren, prijzen en voorwaarden kunnen wel verschillen. Maar over het algemeen kan voor elk ziek kind van 3 maanden tot en met 14 jaar, van wie de ouders uit werken gaan, een oppas gevraagd worden. U hebt wel een doktersattest nodig. Sommige diensten werken zelfs in het weekend en zijn ook 's avonds of 's morgens vroeg bereikbaar. Voor langdurige oppas geldt een aparte procedure. Vraag meer info bij uw ziekenfonds.

Brenda (30) is zorgjuf

"Ik wilde graag met kinderen werken, dat stond als een paal boven water. Maar dat ik deze weg zou inslaan, had ik nooit gedacht. Ik ben vol enthousiasme begonnen aan mijn studies voor kleuterjuf en onderwijzeres. Maar al heel gauw bleek dat je in een klas niet alle kinderen op dezelfde manier kunt bereiken. Zwakkere kinderen vallen vaak uit de boot. En omdat het leerplan zo strak en veeleisend is, heb je als leerkracht niet de tijd om indivi-

lezen of de tafels onder de knie te krijgen. Ik weet hoe belangrijk een goeie aanpak kan zijn, in een schoolcarrière. Gaandeweg groeide bij mij het idee om mij vooral te focussen op die leerlingen die het wat moeilijker hebben. Eerst deed ik dat gewoon thuis in de woonkamer, maar de vraag werd zo groot dat ik een eigen bureau-tje, Jong-Leren, heb opgestart. Ik help nu kinderen tussen de 6 en 12 jaar die het om de een of andere reden wat moeilijk

"Zien dat een kind vooruitgaat en zich daar goed bij voelt, is voor mij de mooiste beloning"

duel en intensief met elk kind afzonderlijk te werken. Heel vaak had ik het gevoel: kon ik maar wat meer tijd vrijmaken, kon ik maar een manier vinden om dat kind te helpen! Maar het aantal uren ligt vast en daarna stopt het. Kinderen gaan na schooltijd naar huis en worden niet optimaal geholpen. Ik voelde mij daar zo machteloos bij, gefrustreerd bijna. Als kind heb ik het ook moeilijk gehad op school. Ik heb ook uren zitten zwoegen met mijn mama om te leren

hebben op school. Dat kan heel tijdelijk gaan om een specifiek probleem dat ze niet onder de knie krijgen, zoals spelling of rekenen, maar dat kan ook heel algemeen zijn: leren leren, plannen maken, zelfvertrouwen kweken."

"Ik ga nog heel vaak op mijn gevoel af"

"Ik help nu kinderen met een leerachterstand of -stoornis, hoogbegaafde kinderen, kinderen met een handicap, met ADHD, noem maar op. Ik heb

"Ik heb jarenlang als magazijnbediende in een psychiatrisch ziekenhuis gewerkt. Dat was leuk werk, maar ik voelde het kriebelen om zelf iets in de sociale sector te doen. Werken met mensen spreekt me erg aan. Ik zie graag mensen, ik stel mij graag ten dienste van anderen. En hoewel ik in de psychiatrie met mensen in contact kwam, bleef ik toch een beetje op mijn honger. Ik wilde méér kunnen doen. Dus hakte ik de knoop door: ik zou weer gaan studeren. De opleiding tot polyvalent verzorgende die ik volgde bij de vzw Solidariteit voor het Gezin, was me op het lijf geschreven. Van 's morgens tot

"Ik heb m'n auto vol knutsels, spelletjes en boeken. Zo wordt ziek zijn voor elk kind een feest"

voor me open. Werken met kinderen is fantastisch. Zelf kan ik geen kinderen krijgen, maar op deze manier kan ik dat gemis een beetje goedmaken. Sindsdien werk ik fulltime voor Solidariteit voor het Gezin. Lange of korte opdrachten, het maakt me niets uit. Ik zorg voor alle zieke kinderen alsof het mijn

kind ervan geniet, ben ik zelf heel gelukkig. En als de ouders 's avonds ook tevreden zijn, dan geeft me dat een grote voldoening. Mijn werk is mijn leven. Ik kan niet zonder. Als het eens wat kalmer is - in de zomer zijn er minder zieken - dan vraag ik of ik in het dagverblijf mag komen helpen."

Laat ze maar aanrukken, die hulptroepen!

Erika (49) is home manager

"Ik heb één jaar als arbeidster in een fabriek gewerkt. Maar na een reorganisatie in het bedrijf werd ik ontslagen en ben ik als poetsvrouw aan de slag gegaan. De term home manager gebruik ik zelf niet echt, hoewel dat misschien een stap zou zijn om wat meer waardering te krijgen voor dit beroep. Ik doe mijn werk ontzettend graag. Ik hou ervan om alles proper en netjes te maken, om chaos om te toveren tot een mooi ordelijk geheel."

"Ik ben best trots op het werk dat ik doe"

"Het huishouden van iemand anders draaiende houden, is niet niks. Toch heb ik heel lang last gehad van een minderwaardigheidscomplex. Ik stelde me altijd heel bescheiden op, kroop liever weg in een hoekje. Ik ben maar een poetsvrouw, dacht ik dan. Om heel goed te weten waar ik mee bezig ben, heb ik vorig jaar een extra opleiding Home Management gevolgd. Die opleiding is een initiatief van de vzw Vokans (Vormings- en Opleidingskansen) om poetsvrouwen het nodige zelfvertrouwen bij te brengen en concreet te leren hoe bepaalde zaken het best worden aangepakt. Zelfredzaamheid, zelfstandigheid, technische kennis, organiseren en plannen: allemaal heel belangrijk. Ik heb er ontzettend veel van opgestoken. Bijvoorbeeld, welke houding kan ik bij het poetsen best aannemen om mijn rug te sparen? Welke producten zijn het meest geschikt? Ik pas al mijn opgedane

kennis met veel plezier toe. Op dit moment werk ik bij vier verschillende gezinnen. Hardwerkende tweeverdieners met kinderen, mensen met een eigen bedrijfje, een schooljuf, en een alleenstaande vrouw. Het sociaal contact vind ik heel belangrijk. Ik moet een praatje kunnen slaan. Daarom heb ik nog het liefst dat

de mensen zelf thuis zijn als ik er ben, ook al werk ik verder heel zelfstandig. Laat mij mijn ding doen, mijn eigen planning maken en ik ben gelukkig."

"Ik voel me vaak een beetje als een Tante Kaat"

"Als ik merk dat mensen mij waarderen om wat ik voor hen doe,

"Als mensen mijn poetswerk waarderen, bloei ik open. Zeker als ze me om raad vragen"

dan bloei ik helemaal open. Zeker als ze mij ook om advies of raad vragen. Hoe krijgen we dat proper? Hoe gaat die vlek eruit? Ik verdiep me dan heel erg in het zoeken naar mogelijke oplossingen. Ik ben zo'n beetje de Tante Kaat geworden van het bureau Picobello, dat mij met mijn opdrachtgevers in contact brengt. Zelfs mijn collega's bellen me af en toe om raad. Dat doet deugd. Mocht ik mijn leven overdoen, dan zou ik wellicht weer voor dit werk kiezen. Als home manager ben je de spilfiguur van een gezin. De mensen rekenen echt op jou. Niet dat ze dat altijd met zoveel woorden zeggen. In het begin krijg je wel eens een complimentje, maar na een tijdje verwatert dat. Maar zolang ik me er goed bij voel, ben ik content. Zoals ik het thuis wil, wil ik het ook elders."

Erika's gouden tips

1 • **Weinig tijd om uw huis in orde te houden? Probeer elke dag een beetje orde te scheppen, zodat het niet te onoverzichtelijk wordt, en geef alles een plaats. Breng structuur aan in uw dagelijks leven. Het vraagt een klein beetje werk, maar het bespaart heel veel tijd aan het einde van de week. Een opgeruimd huis ziet er meteen ook een stuk netter uit.**

2 • **Haalt u een home manager in huis? Bespreek dan met haar op welke manier**

en met welke producten ze graag poetst. Sommige poetsvrouwen hebben geen voorkeur en poetsen met alles wat voorhanden is. Maar soms kunnen zij net de juiste producttips geven. En goede afspraken maken, is voor beide partijen aangenaam.

3 • **Een complimentje, zo af en toe, kan vaak wonderen doen. Ook poetsvrouwen zijn daar gevoelig voor. Al mag het natuurlijk ook gezegd worden als er iets is wat níét goed is.**

Ook 'n home manager nodig?

Er zijn verschillende bedrijfjes die home managers tewerkstellen door middel van dienstencheques. Via www.dienstencheques.be vindt u een lijst van erkende ondernemingen binnen de verschillende regio's. Ook via het PWA (Plaatselijk Werkgelegenheidsagentschap) kunt u een poetshulp inschakelen. Voor lokale afdelingen kunt u terecht op www.rva.be of bij de RVA (Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening) in uw eigen regio, die de activiteiten van de PWA's coördineert.

Tekst: Sylvie D'Hoore. Foto's: Willem DePuydt.

Brenda's gouden tips

1 • **Probeer een vast halfuurtje in te plannen om bewust samen te zitten rond het huiswerk van je kind. Een kind moet leren met huiswerk om te gaan. Waar gaat het zitten? In de zetel, aan tafel, op zijn kamer? Waar begint het eerst mee? Het is van bij het begin belangrijk om dat voor een kind duidelijk te maken. Hoe jonger het kind, des te meer begeleiding het nog nodig zal hebben.**

2 • **Probeer de interesse van een kind op een speelse manier te wekken. Leest**

zoon- of dochterlief niet erg graag, ga dan ergens naartoe waar hij of zij spelenderwijs allerlei dingen moet lezen. Een pretpark, bijvoorbeeld, of een museum. Rekent hij of zij niet graag, probeer dan de dingen visueel voor te stellen, door blaadjes te vouwen, met blokjes te spelen enzovoort.

3 • **Laat een kind zoveel mogelijk spelen. Tv kan af en toe wel, maar een kind dat eerst fijn heeft kunnen spelen, kan zich nadien ook veel beter concentreren.**

Studiebegeleiding gezocht?

- **Jong-Leren, kantoor voor leerachterstanden, leerstoornissen, bijlessen, huiswerkbegeleiding, leren leren en thuisonderwijs. Brenda Deschacht, Herderstraat 1, 9000 Gent, 0486-36 99 76, www.jong-leren.be**
- **Voor andere regio's is er onder meer Educadomo, een Belgisch netwerk van individuele studiecoaching aan huis. Info: www.educadomo.be.**

► heel veel bijscholing en cursussen gevolgd over allerlei problemen, maar toch ga ik ook nog vaak op mijn gevoel af. Het belangrijkste is dat een kind zich goed voelt, dat het niet het idee krijgt dat het weer iets moet leren of dat het voor de zoveelste keer getest wordt. Spelenderwijs dingen leren, daar gaat het om."

"Fouten maken mag. Dat is een verademing"

"Iedereen kan en mag fouten maken. Voor sommige kinderen is dat een verademing. Niet iedereen die bij mij komt, is minderbegaafd. Soms is een kind gewoonweg om een bepaalde reden dichtgeklast, waardoor het plots niet meer mee is. Dan is het de kunst om de oorzaak te achterhalen en weg te nemen. Bedoeling is vooral om kinderen weer op weg te helpen, hen te doen vooruitgaan. Het gaat er niet om dat ze 80 of 90 procent halen op hun rapport. Dat gebeurt wel, maar het is zeker niet mijn eerste doelstelling. Gewoon een stap vooruit zetten, ervoor zorgen dat ze het graag doen. Dat is het belangrijkste, dan gaat alles vanzelf. Zien dat een kind vooruitgaat, is het mooiste cadeau dat je mij kunt geven."